

BEGRENS --- EUROPA

JA21 Migratieplan
Europese verkiezingen 2024

Inleiding

Nederland verkeert in een permanente migratiecrisis. De steeds verder toenemende asielinstroom ontwricht onze samenleving op tal van terreinen. Het Nederlandse asielbeleid kost ons 24 miljard euro per jaar en is financieel simpelweg niet te dragen. Onze cultuur, veiligheid en de sociale cohesie in onze dorpen en steden staan steeds verder onder druk, net als basisvoorzieningen zoals het onderwijs, de zorg en de sociale zekerheid.

Zoals bij iedere crisis werpt de Europese Unie zich ook nu weer op als redder in nood. Met altijd weer diezelfde remedie: méér EU. Maar de EU is juist onderdeel van het probleem. Door de lekke buitengrenzen in combinatie met de open binnengrenzen, vormt Europa een magneet op grote stromen illegale migranten die ongehinderd kunnen doorreizen naar de meest aantrekkelijke lidstaat. Vaak met ons land als eindstation. Als gevolg van de decennialange soevereiniteitsoverdracht naar Brussel, is Nederland met handen en voeten gebonden aan Europese asielregels die een krachtige en noodzakelijke koerswijziging frustreren. Nationale debatten over migratie gaan vaak niet eens meer over wat daadwerkelijk nodig is, maar vooral over wat wel en niet mag van Brussel, waarbij het niet steevast overheerst.

Het is tijd voor een fundamenteel andere EU en een fundamenteel ander asielbeleid. Een beleid gericht op opvang in de eigen regio en in partnerlanden, in plaats van op ons eigen grondgebied. Een EU waarin niet de Europese Commissie, maar de lidstaten weer zélf bepalen wie ze toelaten. Een EU met hermetisch afgesloten buitengrenzen, om de veiligheid, welvaart en interne markt voor onze inwoners te beschermen. Van Zeef Europa naar Fort Europa.

Het is tijd om Europa te begrenzen. En dat kan. JA21 heeft zich sinds haar oprichting bewezen als dé partij met stevige, doordachte en haalbare plannen voor dat fundamenteel andere asielbeleid. Met het plan dat voor u ligt, gaan wij ons hiervoor de komende vijf jaar blijven inzetten in het Europees Parlement.

Michiel Hoogeveen

Lijsttrekker JA21 Europese verkiezingen 2024

1. Hermetisch afsluiten van de Europese buitengrenzen

Een interne markt en open buitengrenzen vormen een onhoudbare combinatie. De praktische gemakken en economische voordelen van vrij verkeer van goederen en personen zijn nooit bedoeld geweest voor personen die illegaal de Europese Unie betreden om vervolgens ongehinderd van lidstaat naar lidstaat te reizen. Voor

wie de interne markt en het vrije verkeer van waarde vindt en wil koesteren, dient het hermetisch afsluiten van de Europese buitengrenzen daarom een absolute topprioriteit te zijn.

JA21 wil daarom:

- ✓ Lidstaten aan de buitengrenzen van de EU steunen, zoals Italië, Griekenland, Bulgarije, Polen en Hongarije, met het opwerpen en uitbreiden van fysieke barrières in de vorm van **muren, hekken en zeeblokkades**.
- ✓ Ruim voldoende middelen voor het hermetisch sluiten van de buitengrenzen en hieraan bijdragen uit zowel het Nederlandse als Europese budget voor ontwikkelingshulp.
- ✓ Een EU-missie: Operation Mediterranean Shield.
- ✓ EU-lidstaten aan de kust ondersteunen met marinefregatten, met naar voorbeeld de Australische Operation Sovereign Borders.
- ✓ Iedere lidstaat draagt bij met marinefregatten, militair materiaal of een bijdrage betaald vanuit het budget van de sociale cohesiefondsen.
- ✓ Schepen op weg naar de Europese territoriale wateren die illegale migranten vervoeren worden gedetecteerd, onderschept en veilig verwijderd terug naar het land van vertrek of naar opvangcentra in partnerlanden buiten de EU.
- ✓ Een strenge aanpak, ook financieel, van NGO's die (onder Nederlandse vlag) als pendeldienst illegale migratie faciliteren en steun voor lidstaten zoals Italië die dergelijke praktijken aanpakken.
- ✓ Frontex volledig terugbrengen naar de kerntaak: geen pendeldienst, maar het beschermen van de Europese buitengrenzen en het tegengaan van illegale migratie.
- ✓ Het voorkomen van bezuinigingen op Frontex
- ✓ Frontex in staat stellen om ondersteuning te bieden aan zogeheten transitlanden, zoals landen in Noord-Afrika en de Westelijke Balkan, en uitbreiding van de bevoegdheden van Frontex om bijvoorbeeld ondersteuning van de uitvoering van de Italiaanse 'Albaniëdeal' mogelijk te maken.
- ✓ Transitlanden die illegale migratie faciliteren (gewild dan wel ongewild) aanpakken, waarbij te denken valt aan bijvoorbeeld Turkije dat Marokkanen visumvrij laat inreizen en daarna laat doorreizen naar de westelijke Balkan en vanuit daar naar West-Europa.

2. Intensiveren grensbewaking aan de binnengrenzen

Zolang de buitengrenzen lek zijn en de Dublinverordening (die voorschrijft dat de eerste lidstaat van binnenkomst verantwoordelijk is voor de asielprocedure) met voeten wordt getreden, laat de huidige asielcrisis Nederland geen andere keuze dan het bewaken van de eigen binnengrenzen. Dit is mogelijk binnen de huidige geldende regelgeving en dient te gebeuren met zo min mogelijk hinder voor het vrije verkeer voor Nederlanders en andere EU-ingezetenen.

JA21 wil dit doen door:

- ✓ Uitbreiding van mobiele grenscontroles door de Koninklijke Marechaussee.
- ✓ Intensivering van de Nederlandse grensbewaking conform de aangenomen maar nog altijd niet uitgevoerde motie-Eerdmans (32317-838) uit juni 2023.
- ✓ Zolang de ongeremde en ontwrichtende asielinstroom voortduurt tijdelijk over te gaan op permanente grensbewaking conform artikel 25 van de Schengengrenscode, die dit mogelijk maakt in het geval van 'een ernstige bedreiging voor de openbare orde of de binnenlandse veiligheid of bij een bedreiging van de Schengenruimte vanwege ernstige en aanhoudende tekortkomingen bij de controles van de buitengrenzen'. Nederland kan hierbij aansluiten bij andere Schengenlanden zoals Frankrijk, Zweden en Denemarken.

3. Een offensief tegen illegale migratie en illegaal verblijf

Het Europese én Nederlandse migratiebeleid faciliteren en belonen illegaliteit. Door de poreuze buitengrenzen in combinatie met de open binnengrenzen blijft het verdienmodel van mensensmokkelaars fier overeind en blijft het illegaal betreden van de EU, om vervolgens door te reizen naar het land met de meest soepele asielwetgeving en de meest royale verzorgingsstaat, belonen. Eenmaal in Nederland krijgt vrijwel iedere asielzoeker als gevolg van het inwilligingspercentage van 85 procent een verblijfsvergunning. De weinige asielzoekers die wél worden afgewezen, worden amper

teruggestuurd en vervolgen hun weg door de EU of verdwijnen in de illegaliteit. Wie illegaal in Nederland verblijft, wordt vervolgens niet actief opgespoord en uitgezet, maar kan zich melden voor opvang in het kader van de Landelijke Vreemdelingenvoorziening (LVV).

Illegale migratie en illegaal verblijf ondermijnen iedere geloofwaardigheid van, alsmede ieder draagvlak voor, het Europese en nationale asielbeleid. Daarom is een breed offensief tegen illegaliteit nodig -van de Europese buitengrenzen tot in ons eigen land.

Daarom wil JA21:

- ✓ Naast een fysieke ook een juridische blokkade tegen illegale migratie: het illegaal binnenreizen van de Europese Unie, en in het verlengde daarvan Nederland, mag niet meer kunnen leiden tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning. Zolang deze mogelijkheid blijft bestaan zullen grensprocedures zoals vormgegeven in het EU-migratiepact papieren tijgers blijken.
- ✓ Dat illegaal verblijf in Nederland strafbaar wordt gesteld, in plaats van de verwaterde variant in de vorm van de strafbaarstelling van niet meewerken aan vertrek door uitgeprocedeerden waarvoor in het hoofdlijnenakkoord is gekozen, en per direct stoppen met LVV en andere vormen van illegalenopvang.
- ✓ Illegale inreizigers en zogeheten visum “overstayers” langdurige inreisverboden opleggen (Schengen inreisverbod) met een minimale periode van 5 jaar en levenslang bij herhaling. De Europese Commissie moet hierop toezien en Schengenlanden die het niet naleven bestraffen.
- ✓ De strafbaarstelling van illegaliteit uitstrekken tot hulp bij en faciliteren van illegaliteit, dan wel het uitbreiden hiervan, en hierin met zoveel mogelijk gelijkgestemde lidstaten (waar vaak al sprake is van dergelijke strafbaarstellingen) optrekken teneinde een waterbedeffect zoveel mogelijk te voorkomen.

4. Een einde aan asielopvang op Nederlandse bodem

Asielopvang in Nederland is in cultureel en economisch opzicht onwenselijk. Het is bovendien een volstrekt onnodig fenomeen, aangezien zo'n 95 procent van alle asielzoekers die in Nederland een asielaanvraag indienen over land, dus via België of Duitsland, zijn aangekomen. Zij zijn dus allemaal door meerdere veilige landen gereisd, waarmee niet alleen de funeste combinatie van open buiten- én binnengrenzen en het totaal negeren van de Dublinverordening, maar ook het totale gebrek aan humanitaire noodzaak van asielopvang in Nederland onomstotelijk wordt aangetoond.

Ook in financieel opzicht is het huidige asielbeleid totaal onhoudbaar. Alleen al de kosten voor opvang van asielzoekers in COA-locaties bedragen zo'n 30.000 in de reguliere opvang tot 60.000 euro in de noodopvang per persoon. Dr. Jan van de Beek berekende eerder dat één asielzoeker (inclusief volgmigratie) de schatkist gemiddeld 8 ton kost. De totale kosten van ons asielbeleid bedragen 24 miljard per jaar.

Daarom wil JA21:

- ✓ Een totale herziening van het Europese én Nederlandse asielbeleid met als kernpunt opvang in de eigen regio in plaats van op EU-grondgebied. Hiertoe is permanente monitoring van vluchtelingenstromen nodig zodat effectief kan worden bijgedragen (logistiek en financieel) aan opvanglocaties nabij conflictgebieden.
- ✓ Ontwikkelingshulp beperken tot noodhulp en instandhouding van het budget voor opvang in de regio, waarvoor een deel van de bespaarde kosten door het stoppen van asielopvang in Nederland kan worden ingezet. Iedere euro die aan opvang in Nederland wordt besteed, kan vele malen effectiever worden ingezet in de eigen regio van daadwerkelijke vluchtelingen.
- ✓ Zolang het asielbeleid niet als zodanig hervormd is, inzetten op noodmaatregelen om de asielinstroom te stoppen. Dit door, conform het hoofdlijnenakkoord, activering van de artikelen 110 en 111 van de Vreemdelingenwet waardoor een asielbeslissing mogelijk wordt of, zoals Tsjechië, Polen en Hongarije in 2015, een asielstop af te kondigen op grond van artikel 72 van het Verdrag Betreffende de Werking van de Europese Unie dat toeziet op het handhaven van de openbare orde en het beschermen van de binnenlandse veiligheid door lidstaten.

5. Migratiedeals in het Nederlandse belang

Een einde aan asielopvang op Nederlandse bodem vergt migratiedeals. Hiervoor zijn diverse opties, zowel aangaande het verplaatsen van asielprocedures en -opvang naar landen buiten de EU als met betrekking tot het tegenhouden van illegale migratiestromen naar Europa. Hiertoe moet Nederland het initiatief nemen om op te trekken met gelijkgestemde lidstaten én partnerlanden

JA21 wil in dat kader – onder voorwaarden – inzetten op het aangaan en ondersteunen van drie typen deals:

1) Het ‘Deens-Britse’ model:

het outsourcen van asielopvang en -procedures naar partnerlanden, bij voorkeur in Afrika, naar ontwerp van Denemarken en voorbeeld van het Verenigd Koninkrijk. Wie naar Nederland komt om asiel aan te vragen, wordt onder dit model overgebracht naar een partnerland voor opvang en het doorlopen van de asielprocedure. Wanneer de asielaanvraag wordt toegekend, kan de persoon in kwestie in het partnerland worden opgevangen. Wanneer de aanvraag wordt afgewezen, wordt de persoon in kwestie vanuit het partnerland teruggestuurd naar het land van herkomst. In het geval van het VK gaat het in eerste instantie om mensen die illegaal met bootjes arriveren, terwijl Denemarken er, samen met gelijkgestemde lidstaten, het standaard asielbeleid van wil maken. Nederland moet zo'n gelijkgestemde lidstaat zijn en conform de aangenomen motie-Eerdmans (32317-813) hierin met de Deense regering optrekken. Ook moet uitvoering gegeven worden aan de motie-Eerdmans/Wilders (36410-55) om een rapporteur aan te stellen die in kaart brengt welke landen geschikt zijn als partnerland.

2) Het ‘Italiaanse’ model:

De Albaniëdeal. Italië onderschept boten met illegale migranten op weg naar haar grondgebied (territoriale wateren) en brengt deze over naar Albanië voor opvang en het doorlopen van de asielprocedure. Een aanpak waarvan de Europese Commissie heeft aangegeven er geen overtreding van de geldende regels en richtlijnen in te zien. Het slagen van de Albaniëdeal is rechtstreeks in het Nederlandse belang, aangezien iedere migrant die in Italië arriveert naar Nederland kan doorreizen om asiel aan te vragen. Nederland moet daarom technische ondersteuning bieden aan Italië en Albanië bij het uitvoeren van deze deal en optrekken met gelijkgezinde lidstaten bij het uitbreiden ervan. Het zou zeer wenselijk zijn als andere EU-lidstaten met zeegrenzen, zoals Griekenland en Spanje hiertoe ook overgaan.

3) Het stoppen van migratiestromen naar Europa.

Dit betreft deals met derde (niet-EU-)landen om migratiestromen vanuit die landen naar EU-grondgebied te stoppen. Nederland heeft niet de luxe om dergelijke deals tot taboe te verklaren. De Tunesiëdeal was echter een slechte blauwdruk: niet concreet en geen afrekenbare targets en voorwaarden, een maandenlange forse tóename van de migratiestroom, maar wél forse sommen geld naar een dubieus regime. Van vergelijkbare deals in EU-verband kan in de toekomst dan ook uitsluitend onder strikte voorwaarden sprake zijn: geen blanco cheques en geen chantagemogelijkheden, maar landen belonen voor het effectief en aantoonbaar inperken van de asielstroom richting Europa en straffen bij het niet meewerken of zelfs faciliteren ervan.

6. Écht werk maken van terugkeer

Terugkeer vormt het sluitstuk van ieder functionerend migratiebeleid. Afwijzing vormt een onlosmakelijk onderdeel van de asielprocedure en dient gerespecteerd en geëffectueerd te worden. Zoals zoveel aspecten van het Europese asiel- en migratiebeleid, komt ook het terugkeerbeleid niet van de grond. De Dublinverordening is jarenlang straal genegeerd, uitgeprocedeerde asielzoekers worden niet teruggestuurd en Nederland laat zich piepelen door landen van herkomst die weigeren onderdanen terug te nemen. Een krachtige koerswijziging is nodig.

Daarom wil JA21:

- ✓ Zolang het EU-migratiepact van kracht is en Nederland gebonden is aan Europese richtlijnen op het gebied van asiel en migratie, inzetten op en nieuwe Terugkeerrichtlijn die ervoor moet zorgen dat lidstaten sneller illegale vreemdelingen en uitgeprocedeerde asielzoekers in vreemdelingenbewaring kunnen stellen en uitzetten.
- ✓ Optrekken met Zweden en andere gelijkgestemde lidstaten bij onderzoeken van mogelijke 'return hubs': locaties in partnerlanden buiten de EU waar migranten naartoe overgebracht kunnen worden bij tegenwerking door landen van herkomst.
- ✓ Harde maatregelen, ook in EU-verband, tegen herkomstlanden die niet meewerken aan terugkeer: inzetten visum-instrument (stoppen met afgeven visa), het opleggen van handelsrestricties (beperken export), intrekken van nationale landingsrechten en stopzetten van Europese en nationale ontwikkelingshulp.
- ✓ Sancties tegen landen die weigeren zaken te doen met Frontex en EU *laissez passers* (reisdocumenten voor terugkeerders) weigeren te erkennen.

7. Verdragen, richtlijnen en EU-migratiepact

Het Nederlandse asielbeleid is in verregaande mate afhankelijk van, begrensd door en voortgekomen uit internationale verdragen en Europese richtlijnen. In de praktijk gaat het hierbij om het VN-Vluchtelingenverdrag uit 1951 en de aanpassing daarvan middels het protocol van 1967, dat het tijdselement uit het verdrag schraptte waardoor het betrekking kreeg op iedereen, waar dan ook ter wereld. Daarnaast is er het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM) dat steeds vaker als wapen wordt ingezet bij rechtszaken aangaande overheidsbeleid, de Asielprocedurerichtlijn, de Kwalificatierichtlijn, de Opvangrichtlijn, de Gezinsherenigingsrichtlijn en de Terugkeerrichtlijn. Tot slot is dit jaar definitief ingestemd met het nieuwe EU-migratiepact, dat op papier een aantal positieve aanscherpingen in het Europese asiel- en migratiebeleid aanbrengt, maar in de praktijk het fundament onder de failliete praktijk van asielopvang op Europees grondgebied in stand houdt en opnieuw een aantasting van de soevereiniteit van lidstaten betekent, met als meest kwalijke element de verplichte herverdeling van asielzoekers over lidstaten. Het EU-migratiepact is hiermee in de praktijk een asioldwangwet op EU-niveau.

Het is tijd om bij al deze verdragen, richtlijnen en afspraken drie heldere vragen te stellen.

Kunnen we nog aanscherpingen richting een strenger en restrictiever beleid doorvoeren binnen de bestaande kaders?

Vallen de bestaande kaders aan te passen om een eigen, strengere koers te gaan varen?

En als dit niet het geval is: hoe komen we onder deze kaders uit?

Als antwoord op die drie vragen stelt JA21 het volgende voor:

- ✓ Het – al dan niet met gelijkgezinde lidstaten – bedingen van een opt-out uit de Asielprocedurerichtlijn, de Kwalificatierichtlijn, de Opvangrichtlijn, de Gezinsherenigingsrichtlijn en de Terugkeerrichtlijn naar Deens voorbeeld.
- ✓ Indien nodig met gelijkgestemde lidstaten inzetten op het terugdraaien van richtlijnen en wetgeving die veel extra bescherming aan asielzoekers bieden.
- ✓ Alle nieuwe voorstellen van de Europese Commissie die feitelijk neerkomen op een uitbreiding van de rechtsbescherming van asielzoekers en derdelanders (afkomstig van buiten de EU) blokkeren dan wel tegenstemmen.
- ✓ Uitvoering van de motie-Eerdmans (19637-3218) teneinde het Nederlandse asielbeleid in navolging van de Zweedse ambitie aan het einde van de aanstaande regeerperiode dusdanig aangescherpt te hebben dat het op geen enkel vlak meer royaler is dan de minimale vereisten uit de EU-richtlijnen voorschrijven.
- ✓ Het Nederlandse éénstatusstelsel zo snel mogelijk afschaffen met maximale afbouw van rechten, hetgeen probleemloos mogelijk is binnen de huidige richtlijnen.
- ✓ Het schriftelijk opzeggen van het VN-Vluchtelingenverdrag conform artikel 44 of tenminste het terugdraaien van de wijzigingen als gevolg van het Protocol van New York.
- ✓ Nooit akkoord gaan met verplichte herverdeling van asielzoekers door het EU-migratiepact: uitvoeren motie-Eerdmans (21501-20-2062) voor afkopen in plaats van opvangen, aangezien de kosten voor afkopen (20.000 euro per toegewezen asielzoeker) in het niet vallen bij de kosten van het toelaten van een asielzoeker tot Nederland (800.000 euro over de gehele levensloop).
- ✓ Het EVRM binnen de Raad van Europa dusdanig aan te passen dat het alléén nog van toepassing is op burgers van aangesloten lidstaten en niet kan leiden tot het verkrijgen van een verblijfsvergunning, in tegenstelling tot de huidige doorwerking voor iedereen die er een beroep op doet (met name als gevolg van de artikelen 3 en 8) met directe rechten voor asielzoekers op Europees grondgebied tot gevolg.
- ✓ Indien dit onmogelijk blijkt: het EVRM opzeggen en relevante en werkbare elementen incorporeren in nationale wetgeving.
- ✓ Het verdrag voor toetreding van de EU tot het EVRM niet ratificeren.